

Mgr. František Kovač

Popolcová streda -O pôste

Drahí bratia a sestry, pôstne obdobie je čas, kedy sa človek vracia k sebe samému, k svojej skutočnej identite. Vraciam sa k tomu, kto v skutočnosti som. „Pamätaj si, že si prach a na prach sa obrátiš“, - pripomína kňaz mne kajúcnikovi pri sypaní popola na hlavu. Áno som človek stvorený z prachu zeme a do nej sa vrátim. Som ten, kto sa vracia do zeme. Vrátiť sa do zeme však nie je smutné, to nie je zánik, ani môj cieľ, nie, nijako nie, je to iba cesta k tomu, aby som mohol byť vzkriesený. Tak aj toto pôstne obdobie, ktoré začína práve dnes liturgiou Popolcovej stredy, je cestou, časom štyridsiatich dní, ktorý smeruje k Veľkonočnému Trojdníu: k spomienke na Pánovu smrť a na jeho zmŕtvychvstanie, teda k Pasche, k srdcu tajomstva našej viery.

Táto cesta, ktorou sme aj my pozvaní prejsť, je charakterizovaná v tradícii Cirkvi istými skutkami. Sú to: pôst, almužna a modlitba. Pôst znamená zrieknutie sa jedla, ale môže zahrňovať v sebe aj iné formy zrieknutia sa, najmä toho, čo cítim že ma ovláda. Môže to byť: Televízia, hudba, sladkosti, káva, cigarety, alkohol, prázdne reči, nevyužitý čas. Zrieknutie sa toho ale ešte nemusí byť naplnením podstaty pôstu. Pôst je „cestou“, ale ta nespočíva iba v akomsi zákone, ktorý treba zachovávať, alebo iba v zrieknutí sa, ale v poznaní trpiaceho Krista, ktorého v tomto čase chcem stretnúť, prijať a nasledovať. Druhý list Korinťanom nám hovorí: je to milostivý čas, je to deň spásy.

Teda pôst by mal byť vonkajším znakom toho, čo sa deje v mojom vnútri. S mojím úsilím a s Božou pomocou sa chcem zrieknuť zla a žiť viac duchovne, to znamená viac s Kristom. Je to snaha priblížiť sa k obrazu, na ktorý som bol stvorený - k obrazu Božiemu.

Ak sa pýtame, prečo pôst, prečo kríž, jediná správna odpoveď znie: pretože existuje zlo, ba dokonca hriech, ktorý je podľa Písma hlbokou príčinou každého zla. A my sme neboli stvorení pre hriech, toto nie je naša cesta. Slovo pôst, starogréčtine *Metanoia* (μετάνοια), znamená obrátenie sa, zmenu, vrátiť sa späť, doslova otočiť sa.

Preto pôst je výzvou vrátiť sa k Otcovi, vrátiť sa domov ako márnotravný syn, znova byť dieťaťom, byť jeho synom, dcérou. Znamená to chcieť byť závislým na Bohu, chcieť prosiť i ďakovať, vedieť, že všetko môžem, ale nie všetko mi osoží.

Lebo v pôste sa zriekam nie toho, čo je ľudské, ale čo je viac-menej proti ľudskosti. Ako píše sv. Pavol v liste Galatánom: akékoľvek smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné skutky, sú skutočne proti ľudskosti. A tak pôst znamená pravdivo sa pozrieť na seba a vidieť svoj hriech - to čo nie je vo mne ľudské. Spoločnosť, ktorá necíti hriech je chorou spoločnosťou a týka sa to aj človeka. Sv. Ján Zlatoústý hovorieval: „Vidieť svoj hriech je dôležitejšie, ako vidieť anjela.“ Byť si vedomý svojej nepravosti, ako hovorí žalm, a svoj hriech mať stále pred sebou je už milosťou, znamená to stretnúť sa s Kristom, pozrieť sa na seba Božími očami a pocítiť, že sa Boh na mňa díva.

Drahí bratia a sestry, keď dnes na Popolcovú stredu, začíname pôstne putovanie čaká nás cesta, ktoré potrvá 40 dní a ktorá nás privedie k radosti Pánovho zmŕtvychvstania. Na tejto duchovnej púti nie sme sami, pretože Cirkev nás od jej začiatku sprevádza a pomáha nám milosťou, sviatosťami a Božím slovom. Budeme mať krížové cesty, bolestný ruženec a rôzne kajúce pobožnosti. Môžeme si zadovážiť aj knihy, ktoré obsahujú program duchovného života i návod na to, ako konať pokánie. Dnešným dňom vlastne akoby odchádzame na púšť, a tam máme možnosť stretnúť sa s postiacim sa Bohom...

Simplicius pápež
467-483

Ježišu, ty nám štyridsať dní kážeš seba zapierať; pre spásu duší všetkých nás si ustanovil pôstny čas.

Pomáhaj ľudu Božiemu nebeskú získať odmenu, keď zmyje viny pokáním a keď sa pred zlom uchráni.

Minulé hriechy odpusti, Baránok Boží, prečistý, a od budúcich ochráň nás, milosťou svojou stráž s nás.

Kiež toto pôstne obdobie nám dopomôže do nebies k tej veľkonočnej radosti, kde sa Nevesta nepostí.

Nech celé tvorstvo korí sa tebe, láskavá Trojica; my, obnovení milosťou, spievajme pieseň s radosťou .Amen

On je živý

Známy kirgizský spisovateľ Čingiz Ajtmatov, autor slávnych románov *Popravisko* či *Deň dlhší ako ľudský vek*, napísal aj malé dielko s názvom *Matkino pole*. Opisuje v ňom osud matky žijúcej uprostred kopaní spolu so synom a jeho manželkou. Príde však vojna a syna zverujú do armády. Celé mesiace a roky o ňom nič nepočujú, nevedia, či žije, a každé ráno čakajú, že o ňom dostanú aspoň nejakú správu. Až jedného dňa, keď je matka na poli, nevesta dostane list, trasúcimi rukami ho otvorí a zistí, že jej manžel je živý. Uteká cez celú osadu a z plných pľúc kričí na matku: „On je živý, on žije!“ Táto správa zmení od základu ich život. Večer sa už po celej osade od dverí k dverám šíri: „Je živý!“

Aj vo veľkonočné ráno prináša Mária Magdaléna správu učeníkom a od nich sa správa šíri dejinami až k nám: „Ježiš vstal z mŕtvych, je živý!“ Mnohí neverili Márii Magdaléne ani učeníkom, keď im priniesli správu o jeho zmŕtvychvstaní. Viacerí - tak ako Tomáš - uverili, až keď sa s ním osobne stretli. Aj my sme sa s ním stretli, a preto sme povolaní, aby sme vydávali svedectvo uprostred dnešného sveta.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Pobožnosť sviatosti zmierenia – prvopiatkový týždeň
pondelok, utorok 16:15 – 17:00
štvrtok 15:30 – 17:00
piatok 15:00 – 17:00

Jarné kántrové dni:

Slávime ich v stredu, piatok a sobotu. Obsah dní: príprava na pokánie a na sviatosť zmierenia čínorodá láska k blížnemu.

Krížová cesta:

V piatok o 17:00 a v nedeľu o 14:00 sa budeme modliť pobožnosť krížovej cesty. Dnes (1.3.) po krížovej ceste bude výmena ružencových tajomstiev.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola. Prosím o upratovanie kostola skupinu domov čísla 285 – 324.

Zbierky:

Dnes (1.3.) je zbierka na charitu.

Na budúcu nedeľu (8.3.) po sv. omšiach bude zbierka pre farnosť.

Birmovanci: V piatok 6.3. je sv. omša o 17:30 a po nej katechéza.

Cirkevné konzervatórium Bratislava:

pozývame na deň otvorených dverí do cirkevného konzervatória v Bratislave – Petržalke

v sobotu 7. marca 2020 v čase 9:00 – 14:30 hod.

Adresa: Bratislava – Petržalka, Beňadická 16 a Beňadická 38/A.

Sväté omše 1.pôstna nedeľa - (A)

2.III. pondelok po 1.pôstnej nedeli

17:00 na úmysel

3.III. utorok po 1.pôstnej nedeli

17:00 Za † Máriu Kulifajovú a zaťa Jána

4.III. streda po 1.pôstnej nedeli

17:00 Svätá omša v Stefanovej

5.III. štvrtok po 1.pôstnej nedeli

17:00 Za † Jozefa Tibenského a rodičov

6.III. piatok po 1.pôstnej nedeli

17:00 krížová cesta

17:30 Za † Františka a Teréziu Palkovičových a syna Jozefa

7.III. sobota po 1.pôstnej nedeli

08:00 Za † Rudolfa a Serafinu (100.narodenia)

Upratovanie kostola č.d. 285-324

8.III. 2.pôstna nedeľa - (A)

08:00 Poďakovanie za dar života a Božie požehnanie

Lektori: Vrablová M, Radavičová J.

šova

11:00 Za farníkov

Lektori: Polakovič P., Polakovičová J.

Liturgický kalendár

2.III. pondelok Sv. Simplicius pápež

3.III. utorok Sv. Kunigunda

4.III. streda Sv. Kazimír KÁNTRY

5.III. štvrtok Sv. Teofil, biskup

6.III. piatok Sv. Elvira KÁNTRY

7.III. sobota Sv. Pertua a Felicita, mučenice KÁNTRY

Slovo na dnes

Sedemdesiati dvaja sa vrátili natešení a hovorili: „Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene!“ On im povedal: „Videl som satana padať z neba ako blesk. Hľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i po všetkej sile nepriateľa a On je živý.“

Uvažujme:

Okrem Dvanástich mal Pán Ježiš aj ďalších učeníkov, ktorých posielal po dvoch, aby išli tam, kam sám chcel ísť. Po úspešnom apoštoláte sa vracajú k nemu. Môže sa to javiť samozrejmé, veď ku komu by mali ísť. Je to však samozrejmé aj v našom živote? A predsa by sme mali z apoštolskej práce vždy smerovať k Pánovi a v modlitbe, v rozhovore s ním, premýšľať o tejto činnosti. Je to múdre a potrebné, pretože on sám nás chce usmerňovať.

Pán Ježiš učeníkom jasne hovorí, čo je prameňom a základom ich radosti, ktorú im nik nebude môcť vziať: „No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa, že sú vaše mená zapísané v nebi“ (Lk 10, 20).

Pýtajme sa:

Akým apoštolom Ježiša Krista som ja sám? Som verný evanjeliu a učeniu Cirkvi? Je moje hlásanie evanjelia poznačené silou pravdy, láskou a úctou k tým, ku ktorým prichádzam?

Potvrdzujem evanjelium svedectvom osobného kňazského života alebo presadzujem v kňazskej službe seba a svoje záujmy?

Som verný v kňazskej službe, hoci sa niekedy cítim ako baránok medzi vlkami?

Konajme:

Pri dnešnej adorácii budem prosiť o milosť, aby som dokázal verne hlásať Kristovu pravdu. Nech nezabúdam, že kritériom mojej služby je Kristovo evanjelium a že odo mňa vyžaduje svedectvo života.

Modlime sa:

Pane Ježišu, keď ma posielaš k ľuďom dneška, chceš, aby som im sprítomňoval teba, ohlasoval tvoje slovo a konal službu ich životu.

Daruj mi milosť denne sa dôverne zjednocovať s tebou, lebo viem, že bez teba nebudem môcť nič urobiť.

Pros znova svojho Otca, aby ma posvätil pravdou, ktorou je tvoje slovo a tvoja láska.

Daj mi odvahu, ak budem musieť ísť medzi vlkov.

Urob ma pokorným, jednoduchým, tichým a láskavým, aby som sa ako tvoj kňaz stával láskou tvojho Srdca a bol ňou všade, kamkoľvek ma pošleš.

Jozef Šuppa SL „Byt s Ježusom“

Pozitívne myslenie

Stráž si svoje myšlienky - sú počiatkom tvojich činov.

Čínske príslovie

Ľudská psychika sa v niektorých schopnostiach podobá počítaču. Napríklad v ukladaní alebo vybavovaní informácií. Do počítačovej pamäte uložíme správu, radostnú alebo smutnú, a potom stačí len ľahký dotyk na patričný kláves a monitor ukáže svetu ono tajomstvo, ktoré bolo dovtedy ukryté v zložitej počítačovej mechanike.

Podobne aj my môžeme ukladať všetky dobré aj zlé myšlienky do zložitého mechanizmu nášho vedomia a podvedomia. Človek je naprogramovaný tým, čo ukladá do svojho vnútra. Správy sú tam uložené a čakajú. Sú v stave akéhosi načasovania a tvoria program nášho budúceho konania.

Čakajú na svoj čas, na chvíľu, keď odniekiaľ príde ľahký, možno nečakaný dotyk na kláves kdesi vnútri ľudského ja. A potom sa na našom postoji, konaní a reakciách, na monitore nášho charakteru ukáže svetu to tajomstvo myšlienok, ktoré sa

v nás ukrývalo.

Na rozdiel od počítača, ktorý otrocky a pasívne prijíma všetko, čo sa doň vkladá, slobodný človek si môže z informácií vyberať. Do svojho vnútra môže ukladať myšlienky dobré, a tak z nich vytvorí pozitívny životný program, alebo všetkými zmyslami bude prijímať myšlienky zlé a pod hrudnou košťou si vytvorí časovanú bombu.

A potom už stačí iba ľahký dotyk na patričný kláves.

K radosti ľudskej duše patria kladné myšlienky v jej počítači. Aby pri každom dotyku s druhým človekom bol svet ožiarený pozitívnym svetlom z jej duchovného monitora. Inými slovami o tom hovorí Kristus, ktorý vo svojich blahoslavenstvách vyzýva k čistote srdca, k pozitívnemu modelovaniu vnútorného sveta.

Max Kapraru „O radoostiach ľudskej duše“

Na minútku

Dve mačky

*Štedrosť a vďačnosť sa
ešte nestretli.*

Antické príslovie

Prednedávnom mi istý malý chlapec dal takúto hádanku: Čierna mačka sedí pred oknom a hľadá do miestnosti. Biela mačka sedí pri tom istom okne a hľadá von. Prečo sa mačky navzájom nevidia?

Keďže som netušil, že ide o detský žart, bral som hádanku vážne a vymýšľal som rozličné logické odpovede:

Obidve mačky sú slepé. Odpoveď nebola správna. Vonku aj v miestnosti je tma. Zasa som neuhádol. Oblok má nepriehľadné sklá. Opäť som sa mýlil.

Keď som sa po chvíli uvažovania vzdal, chlapec sa na mňa usmial a prezradil mi správnu odpoveď: Čierna mačka sa tam pozerá o ôsmej hodine ráno a biela o tretej hodine popoludní. Hoci išlo o detský žart, priviedol ma k zamysleniu, prečo sa tak dokedy stretnú štedrosť s vďačnosťou. Ony sa totiž nemôžu stretnúť z týchto dôvodov:

Štedrosť sa stále ponáhľa a vďačnosť je vždy lenivá.

Štedrosť nestíha a vďačnosť má stále dosť času.

Štedrosť má ostrý zrak, vďačnosť je takmer slepá.

Štedrosť je ako biela mačka, ktorá hľadá stále von, aby videla tých druhých, kým naša vďačnosť býva čiernou mačkou, krátkozrako zahľadenou do seba. K radosť ľudskej duše patria chvíle, keď sa podarí otvoriť to imaginárne okno, a tak sa umožní aspoň chvíľkové stretnutie niečej štedrosti s našou vďačnosťou. K tej nás vyzýva už svätý Pavol v Liste Kolosanom, v ktorom píše, že nič z toho, čo máme, sme nedostali pre svoje zásluhy, ale z Božej štedrosti.

Zamyslenia

Ruženec - náš priateľ

Automobilovému priemyselníkovi H. Fordovi sa pripisuje výrok: „Tvoj najlepší priateľ je ten, kto rozvíja v tebe tie najlepšie vlastnosti.“ Nepochybujeme azda o múdrosti tohto citátu. Okolo nás sú iste ľudia - a je ich dosť - ktorí nám pomáhajú rozvíjať v sebe to najkrajšie a najlepšie.

Okrem ľudí sú tu však aj iné hodnoty, ktoré sú nám často na dosah a môžu nám tento proces dozrievania v dobrom účinne napomáhať.

Takouto hodnotou môže byť pre každého z nás každodenná modlitba. Naozaj nič nové. Už v starozákonnej Knihe múdrosti sa nachádza výrok: „Preto som sa modlil: Bol mi daný rozum“ (Múd 7, 7).

Samozrejme, modlitba má veľa foriem a možností, ale čo tak siahnuť po forme modlitby, osvedčenej aj v dnešných časoch, ktorá má v kresťanstve už takmer tisícročnú tradíciu, hoci jej dnešná podoba sa objavila až v 15. storočí?! Áno, je to modlitba svätého ruženca, ktorej je osobitne venovaný mesiac október.

Neľakajme sa už samotného názvu, ktorý aj pre praktických kresťanov azda zaváňa stredovekom. Všimnime si radšej slová moderného kardinála Jozefa Ratzingera Svätého Otca, ktorý nás pouča: „Ak sme dnes vystavení zákernému lákaniu ázijských náboženských praktík, súvisí to možno aj s tým, že sme si odvykli od tejto formy modlitby.“ Kardinál dôvodí, čo dáva modlitba svätého ruženca: „Pri tradičnom spôsobe modlitby ruženca sa ponárame do rytmického pokoja, ktorý nás činí harmonickými; ponárame sa do pokoja duše, ktorý má meno Ježiš, požehnaný plod Márie... Mária je ideálom pravého liturgického života.

Mária je ideálom pravého liturgického života. Je Matkou Cirkvi i preto, že nám ukazuje na úlohu a najvyšší cieľ nášho kultu - na slávu Boha, od ktorého pochádza spása ľudí.“

Pri ruženci sa stretávame s dejinami spásy, ktoré sa stali pre nás a kvôli nám. V modlitbe svätého ruženca prežívame svoj vlastný život a cez radostné a bolestné udalosti každodenného života prechádzame k tajomstvám nášho oslávenia. Nedajme sa zmýliť, že mariánska úcta - podľa niektorých sa pokladá za prehnanú náboženskú mániu - je výsledkom priemernej či hlúpej náboženskosti. Veď pozoruhodné miesto mala a má v živote veľkých ľudí všetkých čias, ako sme to videli v živote pápeža Jána Pavla II., ktorého vôbec nemožno pokladať za slabocha alebo bigotného kresťana.

„Tvoj najlepší priateľ je ten, kto rozvíja v tebe tie najlepšie vlastnosti,“ tvrdí Ford. Ak teda ružencová modlitba rozvíja v nás snahu po naplnení života, ktorú voláme my veriaci Božiu vôľou môže byť v našom niečo viac?

Viliam Judák „Vo všedný deň nevšedne“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku